

## Julhälsning

Grönt, slask, isigt, kallt, blåsig, kallt, snö. Grönt, slask, isigt, kallt. En vanlig vinterbild för oss här i mellandelen av Sverige.

Sett från ovan, högt, högt från ovan, alltså från en satellit eller ännu längre ut i vårt solsystem, vad ser vi av vår blå planet? Kanske vi ser just en vacker blå boll som ljudlöst rör sig runt vår stjärna, den som ger oss liv, solen. Snart har ännu ett solvarv gått och dagarna är som kortast.

Ner på jorden igen, att likna vid ett myrperspektiv, som myran som går omkring på en stor boll. Hur mycket kan myran överblicka och går det att jämföra med hur mycket vi kan överblicka av det som är runt oss? Att jorden är rund till exempel, att det finns skogar och sjöar och länder med folk vi inte känner. Myran vet kanske inte att bollen är en boll och att en boll är rund. Eller så vet myror mer än vad vi vet om myror. Vad är då vetande och vad är något annat, till exempel tyckande, åsikter eller tro?

Evolutionen har tagit oss dit vi är idag på gott och ont; det tror jag vi kan vara överens om. Forskning och framsteg inom medicin och fysik bland annat, öppnar ständigt nya dörrar till ny kunskap och vidgar vår förståelse för oss själva och världen runt oss. Trots det finns det inget mer jordnära än hur vi ser på varandra, vår miljö och på de vi inte känner, och handlar det då om åsikter, tyckande, tro eller något annat?

Ateist, djupt religiös eller något annat ... vi ser på livet högst personligt, vi tycker, tänker och tror något om oss själva, vår tid på jorden och de vi har i vår närhet.

En egenskap vi alla har mer eller mindre av, men som dessutom går att odla och få mer av, det är vår förmåga till empati. Jag tror att vi odlar den som bäst när vi umgås med andra och lyssnar till andra och deras berättelser och hur de uppfattar sin värld, sin verklighet. Mer eller mindre i alla fall.

Högtider och traditioner som firas i all ära, men nog är det ett vardagligt möte stort eller smått som betyder mer än pråligt firande? Inte för att jag har något emot pråliga firanden, tvärt emot, jag tycker det ska vara mer pråliga firanden. Dock, vissa högtider drar till sig något extra djuplodande filosofiskt funderande och omgärdas och uttrycks i symboler som laddas

med förhoppningsvis positiva känslor. Nu är vi i en sådan tid, och för några kan den innebära en tid av blandade känslor, stress, oro, samvetsqual över att inte kunna vara till lags. Det är mycket tyckanden, åsikter och krav runt den tid vi är i precis nu. Det är också en tid då ensamheten gör sig påmind ännu mer än vanligt.

När vi säger God Jul till varandra och när jag önskar er en God Jul, då vill jag att det innebär att man vågar ta det lugnt, att man vågar säga nej om man inte vill eller orkar vara till lags, att, om man vill, går runt i morgonrock och tofflor hela julafton och kanske bjuder in någon annan att göra samma sak.

Så, God Jul och ett Gott Nytt År, vi ses igen i januari 2025!

Lena Jensen